

آمیولانس

انتقاد کردی؟ داری دروغ می‌گویی

پوریا عالمی

جلو مجلس داشتم دوردور می‌کردم که نگاه کردم به راست خیابان. کاملاً راست سوت‌و‌کور بود. دوتا فولکس و سه‌تا زیان ایستاده بودند و ترمز‌ستنی را کشیده بودند و داشتند سفت پایداری می‌کردند. از این طرف سمت چپ یکسری ماشین می‌خواستند گازش را بگیرند و حرکت کنند و روبه‌جلو بروند اما پلیس ایستاده بود و داشت همه را جریمه می‌کرد و می‌گفت اینجا محدوده طرح ترافیک است.

پلیس راهنمایی و رانندگی تا من را دید توی بلندگو گفت: وای‌نسلا.. آمیولانس.. حرکت نکن.. سدمعبر نکن آقا..

شیشه را کشیدم پایین و گفتم: حالا ما شدید سدمعبر؟ بلندگو گفت: شلوغی نکن.. می‌خوابلمت توی پارکینگ‌ها.. دجهه.

گفتم: بابا من آمیولانسم، کارکرد امیرجنسی دارم، بلندگو گفت: دیگه بدتر.

گفتم: بابا من جنبه پیشگیری دارم.

بلندگو گفت: دیگه بدتر.

گفتم: نه‌نه.. برداشت بدی نکنیبد. منظورم از پیشگیری این است که قبل از اینکه بیماری به مرحله حادی برسد، با دوتا «سی‌پی‌آر» و تنفس دهان به بینی مشکل را حل کنیم.

بلندگو گفت: آها.. دیگه چی؟

گفتم: همین دیگر. چهار‌تا انتقاد می‌کنیم..

در همین لحظه دیدم علی لاریجانی سرش را از پنجره مجلس آورد بیرون و گفت: فقدر شلوغی می‌کنید؟ و به گزارش «ایسنا» افزود: «امروز کشور بیش از هر زمان دیگری نیاز به آرامش دارد»

من چون دیدم امروز کشور بیش از هر زمان دیگری نیاز به آرامش دارد خیلی آرام گفتم: مگر کسی سروصدا کرده؟

در همین لحظه لاریجانی به نقل از «ایسنا» گفت: «نباید به بهانه انتقاد از هر روشی استفاده کرد و دروغ را در جامعه گسترش داد».

من گفتم: بیخشید از کجا بفهمیم کسی که دارد انتقاد می‌کند دارد دروغ می‌گوید؟ و از کجا معلوم کسی که دروغ می‌گوید بخواهد انتقاد کند؟

که یکپهو دیدم ناگافل سر آمیولانس رفت هوا. جرقه‌فیل راهنمایی‌وراندگی آمیولانس را به این دلیل که زیر تابلو توقف صدر صد ممنوع ایستاده بودم، برد پارکینگ‌بخوالاند.

فرداگذرانی

● جدیدترین شماره هفته‌نامه «ستاره صبح» را می‌توانید با پرداخت دوهزار تومان از روی دکمه‌های روزنامه‌فروشی سراسر کشور تهیه کنید. تیر یک این هفته‌نامه در جدیدترین شماره‌اش «ماجرای زندان لوین» از تک‌تیب تا تایید» است همچنین تیتراهای نظیر «وقتی به‌کم ازایر می‌خوام»، «بشت‌صحنه رفتار افراطی‌ها چیست؟»، «سرانه مطالعه چیست و چرا ملاک توسعه‌یافتگی است؟» و «پیام هفتمندی یارانه‌ها چه بوده است؟» سایر تیتراهای هستند که در صفحه یک این هفته‌نامه به چشم می‌خورند.

● از فردا فروش بلیت کنسرت گروه قمر در شیراز آغاز خواهد شد. در این گروه که به سرپرستی و آهنگسازی «نوید دهقان» تشکیل شده، «حمیدرضا نوربخش» خواننده است. این کنسرت قرار است ۱۸ و ۱۹ اردیبهشت سال جاری در شیراز به روی صحنه برود. ● نمایشگاه آثار نقاشی «خسرو فلاّح» از فردا در نگارخانه خیال‌نو گواشپاشی می‌یابد. آثار این هنرمند عموماً ترکیبات انتزاعی از خط و نقطه هستند.این نمایشگاه تا ۱۶ اردیبهشت همه روزه به‌جز ایام تعطیل از ساعت ۱۰ تا ۱۸ در نگارخانه خیال نو موسسه صبا واقع در خیابان ولیعصر، خیابان طالقانی، خیابان شهید برادران مظفر، شماره ۱۲۵، به‌ذیری عموم بازدیدکنندگان خواهد بود. ● جمعه این هفته، انتظارها برای دیدن آثار جدید کامبیز درمبخش به پایان می‌رسد و او نمایشگاه تازه‌ای از طراحی‌های خود را با عنوان «داستان‌های دیدنی ۳» در گالری ساربان افتتاح خواهد کرد. در این نمایشگاه ۴۰ اثر از طراحی‌های کامبیز درمبخش به نمایش درمی‌آید که آثار رایج‌شده در نمایشگاه مجموعه‌ای منتخب از کاریکاتورهای چاپ‌شده در همشهری داستان است.

شتر روزنامه

www.sharghdaily.ir

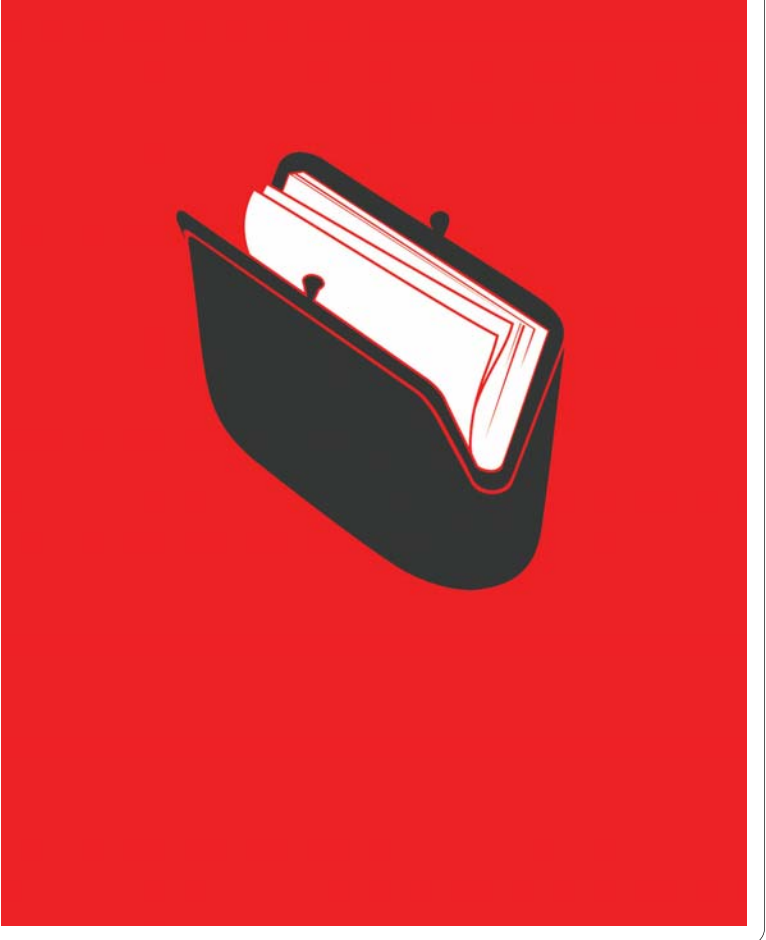
دوشنبه ۸ اردیبهشت ۱۳۹۲ «۲۸ جمادی‌الثانی ۱۴۳۵» ۲۸ آوریل ۲۰۱۴ «سال یازدهم» شماره ۲۰۰۲ «۱۶ صفحه اذان ظهر تهران ۱۳:۰۲» اذان مغرب ۲۰:۰۷» اذان صبح فردا ۴:۴۳» طلوع آفتاب ۶:۱۵

روزنامه‌فردا

کارتون خواب

علی رومانی
aliromani84@gmail.com

اتفاق فردا

«تالستوی»، حکیم «یاسنایا پالیانا»

علی‌اصغر محمدخانی

بی‌شک کمتر نویسندهای مانند لئو تالستوی را می‌توان یافت که آثار متعددی نوشته باشد که به تنهایی می‌توانند کتابخانه‌ای را پر کنند. مجموعه آثار تالستوی به زبان روسی، شامل ۹۰ جلد است. بیشتر آثار او در زمره شاهکارهای جهانی است و «آنا کارنینا» و «جنگ و صلح» او همیشه پیشنهاد است. زندگی او، اسطوره شده است. از دوران کودکی تا زمان مرگ، یکسره درگیر تحولات فکری و روحی بوده و در جستجوی حقیقت. تالستوی پیوسته به دنبال پاسخ به این پرسش بود که معنای زندگی چیست و چه باید کرد و برای زندگی به روش صحیح، چگونه باید رفتار کرد؟ هم‌راذ درونی، پرسشگر، جست‌وجوگر و همواره جدی او در روزهای جوانی، در جست‌وجوی مفهومی از زندگی بود که بتواند با آن، نه تنها زندگی خود، بلکه هر حیاتی را تأیید و از آن دفاع کند. وقتی به منطقه یاسنایا پالیانا در نزدیکی شهر نوای یا می‌گذاری و خانه تالستوی و کتابخانه، مدرسه و مزارش را می‌بینی، بیشتر با زندگی او و دیدگاه‌هایش و رنجی که پیوسته در درون او بوده، آشنا می‌شوی.

جمعه هفتم تیر ۱۳۹۲ بود که به دیدار خانه تالستوی و منطقه یاسنایا پالیانا و بنیاد و موزه تالستوی رفتم. همواره این پرسش در ذهنم بود که چرا تالستوی در آخرین مرحله زندگی‌اش، صادقانه آرزو می‌کرد بیشتر در خدمت خداوند باشد تا اینکه فرماندار او روی زمین. چرا در هفته‌های آخر عمرش به دهقانی ساده که از او درباره تضاد میان موعظه‌ها و رفتار واقعی تالستوی بسیار تأکید می‌کرد، چنین پاسخ داد: «از من می‌پرسید که آیا زندگی خود را دوست دارم یا نه؟ آن را دوست ندارم زیرا با خویشاوندان خود در ناز و نعمت زندگی می‌کنم، در حالی که در اطرافم، فقر و تنگدستی وجود دارد؛ محرومیتی که نمی‌توانم آن را کاهش

دهم و نیز نمی‌توانم از زندگی مرفه خود رها شوم. از این نظر، اصلاً زندگی‌ام را دوست ندارم. زمانی این زندگی را دوست دارم که بتوانم وصیت مسیح را تا جایی که در توان دارم، محقق کنم، یعنی خداوند و همنوعان را دوست بدارم. عشق به خداوند، یعنی عشق به همه انسان‌ها، همان گونه که برادر و خواهر خود را دوست داریم. این تنها هدف من است و اگر به این هدف اگرچه به طور ناقص، نزدیک شوم، در این صورت ناراحت نیستم. بلکه خوشحالم..

خوشحالم که می‌توانم بر اساس شایستگی‌ام، وظیفه‌ای را که از سوی پروردگار به من محول شده است، انجام دهم؛ رفتن به بهشت، که هدف غایی ماست.» تالستوی در ده آخر زندگی‌اش به

فاطمه دانشور
رئیس کمیته اجتماعی
شورای شهر تهران

فردا در تقویم «روز شورا» نامگذاری شده است. یکی از تفاوت‌های این دوره از شورای اسلامی شهرتهران با دوره‌های پیشین، مدیریت اصلاح‌طلبان بر شورای شهر است. اصلاح‌طلبان باوجوداینکه در انتخابات با سبختی‌هایی روبه‌رو شدند و بسیاری از چهارهای اصلی‌شان رصلاحیت شدند، با اقبال مردم تهران روبه‌رو شدند و در نهایت آقای مسجدجامعی که یکی از چهره‌های برجسته فرهنگی کشور هستند، کرسی ریاست پارلمان شهر را برعهده گرفت. از همان آغازبه‌کار شورا برخی از رسانه‌ها با زایه گزارش‌های مغرضانه تلاش داشتند شوروی چهارم را شورایی پرتنش و مدیریتست آن را مدیریتی ناتوان جلوه دهند. از سوی دیگر مردم تهران با انتخاب معنادر خود

مهناز افشار

پس از چندبار حضور در مراسم‌هایی که برای جمع‌شدن دیه چند مقتول برگزار شده، لازم به توضیح می‌دلم که حضور در این مراسم‌ها، بی‌شک در پرونده‌های مشخصی خواهد بود؛ پرونده‌هایی که در آنها احراز شده قتل صورت‌گرفته، قتل عمد نبوده و ارتکاب جرم در سنین زیر

سلام به فردا

مدیریت اصلاح‌طلبانه در شورای شهر

این بحث‌ها اصولگرا و اصلاح‌طلب حضور دارند و رای افراد رای کارشناسانه است و حقوق مردم اهمیت دارد. اعتبار رئیس شورا از یک‌سو و تمایل او به همگرایی و هم‌افزایی باعث شد که شورای اسلامی شهر تهران از شورای شهرداری به شورای شهر تبدیل شود و مسایل تهران با حضور وزرا، نمایندگان مجلس و دیگر نهادهای پیگیری شود. در شوروی چهارم برای اولین‌بار وزرای مرتبط با دعوت رئیس شورا در صحن حضور پیدا کردند و به خواست رئیس شورا، آقایان امجدجامعی و قالیباف در هیات دولت حضور یافته و مسایل تهران در سطح کابینه مورد بررسی قرار گرفت. فضای اصلاح‌طلبانه در شورای اسلامی شهر تهران نشان داد که می‌توان بر حقوق شهروندان اصرار کرد و همزمان آرامش و فضای گفت‌وگو را نیز حفظ کرد. تجربه شورای چهارم و مدیریت آن در تاریخ شورا در ایران تجربه بی‌نظیری است و امیدواریم که این تجربه سرمشق همگرایی همه نیروهایی باشد که به حقوق مردم و آبادانی ایران فکر می‌کنند.

زاویه دید

در ستایش «گذشت»

پیشگیری بهتر از درمان است. اگر همگی برای فرهنگ‌سازی تلاش کنیم، بی‌شک پس از مدتی اگر ماجرا صددرصد هم حل نشود، به‌هرحال تا حد قابل توجهی کاهش خواهد یافت. خدایم را شاکرم، پریشپ، بار دیگر به همت مردم خوب و شریف و هنرمندان عزیز، مسافران از محکومان به اعدام که در سنین زیر ۱۸سال مرتکب قتل شده بودند نجات پیدا کردند. امیدوارم به اینکه قتلی نباشد تا قصاصی هم نباشد. امیدوارم به اینکه اشتباهاتمان قابل جبران باشد و جان آدمی را به خطر نیندازد.

مهناز افشار

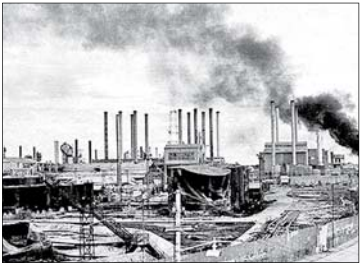
پس از چندبار حضور در مراسم‌هایی که برای جمع‌شدن دیه چند مقتول برگزار شده، لازم به توضیح می‌دلم که حضور در این مراسم‌ها، بی‌شک در پرونده‌های مشخصی خواهد بود؛ پرونده‌هایی که در آنها احراز شده قتل صورت‌گرفته، قتل عمد نبوده و ارتکاب جرم در سنین زیر

گزارش فردا

انصراف از یارانه ایرانیان جنگ‌زده

بازسازی پالایشگاه آبادان با کوپن برنج

آن دوره اختصاص دو صندوق جداگانه برای سرمایه‌های کشور بود؛ صندوق مصرفی و صندوق درآمدی. با اختصاص مجموع درآمدهای دولت به یک حساب بانکی و صرف آن برای پروژه‌ها به عنوان اولویت مصرف درآمدهای دولت این امکان فراهم می‌شد که از حضور عوامل واسطه در این بین جلوگیری شود؛ از همین منظر است که او روش فعلی یارانه‌دادن را مورد انتقاد قرار می‌دهد و می‌گوید اینکه پول ابتدا به بانک‌ها و سپس از بانک‌ها به پروژه‌ها داده می‌شود، جدای از اینکه سود ۱۵ درصدی برای بانک‌ها به دنبال خواهد داشت، دست عوامل واسطه را در این بین باز می‌گذارد. وزیر راه و ترابری کابینه سوم به «شرق» اطمینان می‌دهد که بخش عمده‌ای از اقشار توانمند از دریافت یارانه انصراف خواهند داد اگر اعتماد بین مردم و دولت برقرار باشد؛ «مردم هر کاری انجام می‌دهند برای دولتشان، به این شرط که احساس کنند آن کار به‌درستی و به دور از دروغ انجام می‌شود. اگر مردم احساس کنند نه آنها به یارانه، کمکی است به محرومان، حاضر به گذشت از آن هستند و اگر توانمند هستند و از خیر یارانه نمی‌گذرند، بر این اساس است که هنوز به دولت اعتماد کامل ندارند» با این همه وزیر راه و ترابری روزگار جنگ تأکید می‌کند که امروز هم رابطه دولت و مردم بر اساس اعتماد است و مردم و رهبری به سالم‌بودن دولت اعتماد دارند. سنت بازگشت و ملاقات گذشته سنت تازه‌ای نیست و حتی سفارش‌شده امیرمومنان(ع) هم هست اما آیا می‌توان بر اساس همان شعار نخستین، آرزو داشت که سیاست‌های اقتصادی روحانی با نگاهی به گذشته همراه باشند؟ و آیا سیاست‌های دولت سوم در این حوزه امروز کارگر خواهد بود؟ نزادحسینیان همان شعار نخستین، آرزو داشت که سیاست‌های اقتصادی روحانی با نگاهی به گذشته همراه باشند؟ و آیا سیاست‌های دولت سوم در این حوزه امروز کارگر خواهد بود؟ نزادحسینیان به هدفمندی یارانه‌ها در امروز، می‌گوید: «واقعیت این است که هر کاری، هزینه‌ای دارد و اگر هزینه آن تأمین نشود، مشکلی برای اجرایش وجود ندارد. یک راه تأمین برخی از هزینه‌های نزادحسینیان کشور این است که مردم از پول یارانه‌ها صرف نظر کنند تا با این سرمایه، روند فعالیت‌های عمرانی و زیرساختی سرعت بگیرد» او در یادآوری روزهای حضورش در کابینه میرحسین موسوی به راهکارهای اقتصادی پیشنهادشده برای هدفمندکردن یارانه‌ها اشاره می‌کند و می‌گوید: پیشنهاد ما در

تاریخی اتفاق افتاد، حمایت صددرصدی مردم جنگ‌زده از طرحی که دولت سنگ بنای آن را گذاشته بود، مردم، قید کوپن برنج خود را زدند تا اولین‌ها در انصراف از یارانه در تاریخ جمهوری اسلامی باشند. بسیاری معتقدند که رابطه تنگاتنگ مردم با دولت در روزهای جنگ این اعتماد را در سطح جامعه ایجاد کرده بود که اگر مردم از کالای یارانه‌ای بگذرند، ثمره آن بخشش را به سرعت در مقابل خود خواهند دید؛ بالا رفتن ستون‌های فازی پالایشگاه آبادان و تولید روزانه ۲۰۰ هزار بشکه نفت. حالا سوال اینجاست که آیا دولت جدید می‌تواند با چنین روش‌هایی یارانه انصرافی‌ها را خرج بازسازی زیرساخت‌هایی کند که سودش دویساره به جیب مردم بازگردد؟ هادی نزادحسینیان، از اعضای کابینه دولت سوم جمهوری اسلامی در یادآوری آن روزها و تطبیق مدل بازسازی پالایشگاه آبادان با هدفمندی یارانه‌ها در امروز، می‌گوید: «واقعیت این است که برای اجرایش وجود ندارد. یک راه تأمین برخی از هزینه‌های نزادحسینیان کشور این است که مردم از پول یارانه‌ها صرف نظر کنند تا با این سرمایه، روند فعالیت‌های عمرانی و زیرساختی سرعت بگیرد» او در یادآوری روزهای حضورش در کابینه میرحسین موسوی به راهکارهای اقتصادی پیشنهادشده برای هدفمندکردن یارانه‌ها اشاره می‌کند و می‌گوید: پیشنهاد ما در

سعید برآبادی

کلیب نوسفر با این جمله کلیدی تمام می‌شد «و فراموش نکنم، آنچه بر پیشینیان رفته است». حالا روحانی در مهم‌ترین آزمون اقتصادی پیش‌روی دولتش آیا هنوز به یاد دارد این جمله مهم را که اساس و استخوان حریف‌هایش در مراسم تنفیذ بود؟ اگر اینطور باشد بعد نیست که هدفمندکردن سرمایه افسردای هرچند اندک که از دریافت یارانه خود انصراف دادند، می‌تواند با نگاهی به آنچه عتاق دولت انجام دادند شکل و شمایل واقعی و اجرایی به خود بگیرد و آزمونی باشد برای سنجش میزان اعتماد میان مردم و دولت تازه‌نفس امید. لایه‌ای آنچه در تاریخ دولت‌های پیشین جمهوری اسلامی آمده، دو اتفاق مهم به هم گره خورده‌اند تا خلق یک اتفاق منحصر‌به‌فرد باشند. سال‌ها از بازسازی پالایشگاه آبادان در دولت سوم جمهوری اسلامی می‌گذرد؛ پالایشگاهی که تلی از خاکستر جنگ بود با چارهدیشی دولت وقت، صدروزه بازسازی شد اما ۷۰میلیون دلار ارز روی دست دولت باقی گذاشت. در مرور این رخداد تاریخی پای سخن هادی نزادحسینیان، وزیر راه و ترابری دولت سوم نشستیم تا او از آن روزها بگوید و اولین تجربه دولت و مردم در هدفمندسازی یارانه‌ها، نزادحسینیان به «شرق» می‌گوید بازسازی پالایشگاه آبادان با ۷۰میلیون دلار در آن زمان، برای مردم و دولتی که با بحران جنگ و خرابی‌های آن درگیر بودند، مبلغ هنگفتی بود اما بازگشت پالایشگاه آبادان به چرخه تولید نفت با ظرفیت ۲۰۰ هزار بشکه در روز، مرهمی بود بر وضع اقتصادی کشور. اندکی بعد از افتتاح پالایشگاه آبادان، دولت ماجرا را با مردم در میان گذاشت و اعلام کرد با ۷۰میلیون‌لاری که بابت بازسازی پرداخت شده، از عهده پرداخت یک مرحله کوپن برنج برنمی‌آید. اینجا آن حرکت

نگاه فردا

داستان دنباله‌دار کم‌جایی در نمایشگاه کتاب

اسماعیل حسن‌زاده . مدیر بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه

هستند، ظرفیت خود را با ظرفیت ناشران همسو کرده‌اند یا خیر. آیا نمایشگاه اسمال و مترزهایی که در اختیار ناشران قرار داده شده، مطابق با داشته‌ها و تولیدهای آنان هست یا خیر؟ سال گذشته با وجود اعتراضی که به برگزار کنندگان نمایشگاه داشتیم، ۱۲متر ظرفه در اختیار این ناشر پرکار قرار داده شد و حالا که اسمال بیش از ۷۰ عنوان جدید را به نمایشگاه خواهیم برد، بازهم همین مترز در اختیار ما قرار گرفته است. البته حسنی که دارد این است که در دوران احمدی‌نژاد، هرچه بیشتر کتاب چاپ می‌کردیم، از مترز اختصاصی کم می‌شد؛ ولی حالا دست‌کم این نگاه تنبیهی بابت فعالیت بیشتر وجود ندارد! امیدواریم همانطور که ناشران، نویسندگان و جامعه فرهنگی کشور با حضور افراد تدبیر و امید و شکل‌گیری این اعتماد دوسویه، تحرک و پویایی بیشتری پیدا کرده‌اند و می‌خواهند قدم‌های مثبتی در راه اعتلای فرهنگ عمومی جامعه بردارند، مدبران و دست‌اندرکاران نیز که ندغغ‌های جدی برای رفع معضلات فعالان فرهنگی دارند، معیارهای منطقی و مشخصی را برای در اختیار گذاشتن امکانات در نظر بگیرند.

نیز همچون چندسال گذشته در مصالای امام خمینی(ره) مستقر شده است. اما فرق بارز این دوره با سال‌های اخیر در این است که این‌بار تشکل‌های نشر و وزارت ارشاد دوشادوش هم حرکت می‌کنند و دولت در اعطای مسوولیت به تشکل‌ها و متخصصان، ابدا و گریزی ندارد. اعتماد میان دولت و نخبگان بازگشته و ناشران که بخشی از حلقه واسط میان این دو هستند، فرصت بروز بیشتری یافته‌اند. افت‌وخیزهای بازار نشر در یکی، دوسال گذشته، صعود قیمت دلار و به تبع آن افزایش قیمت کاغذ و مواد چاپی، ممیزی‌های خارج از تصور و مانع‌رآشایی‌های ناشی از بدبینی که در دولت قبل به اوج رسیده بود، افت مخاطب کتاب را تشدید کرد و بحران را عمیق‌تر. بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه نیز از زمره همین موسسات است که سال گذشته و تا پیش از انتخابات ریاست‌جمهوری، میان دوراهی ماندن و رفتن بود و به این نتیجه می‌اندیشید که در صورت تداوم وضع سابق، عطای نشر را به لقایش ببخشد و نیرو و سرمایه باقی‌مانده‌اش را مصرف‌اموری دیگر کند. اما سوال اینجاست که آیا دولت و تشکل‌هایی که دست‌اندرکار برگزاری نمایشگاه بین‌المللی کتاب

آیا می‌توانیم بهار هرسال را فصل کتاب در ایران قلمداد کنیم؟ آیا جز برگزاری نمایشگاه کتاب در اردیبهشت، دلیلی برای این نامگذاری وجود دارد؟ بیش از ربع قرن است که نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین رویدادهای فرهنگی کشور برگزار می‌شود. این مدت‌زمان برای «یک هفته یا خیار» را در شهرهای روسیه اجرا کنیم و گفت که نمایشگاه کتاب در دومین دهه برگزاری‌اش دومین دوره زیستی یا نسلی خود را می‌گذراند. این نمایشگاه پس از روی کار آمدن دولت محمود احمدی‌نژاد، با تغییراتی در محل و برپایی و نحوه ساماندهی و تقسیم‌زمین میان ناشران همراه شد که نه هیچ‌گاه توانست شعار عدالت‌محوری مورد ادعای دولت وقت را پوشش دهد و نه آن را با شکوه و جلوه دورهای قبل برگزار کند. حالا بهار دیگری از راه رسیده است. دولت جدید که حرف‌ها و منویات دیگری را با جامعه در میان گذاشت و به قدرت رسید، در پاره‌ای امور و سیاست‌ها تابع برنامه‌ها و سیاست‌های کلّی‌ای است که از دولت احمدی‌نژاد آغاز شده بود و بنابراین ناگزیر از اجرای آنهاست. نمایشگاه کتاب اسمال